

[27:1]

וידבר יהוה אל משה לאמר

[27:2]

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כי יפלא נדר בערכך נפשית ליהוה

[27:3]

והיה ערכך הזכר מבין עשרים שנה ועד בין ששים שנה והיה ערכך זמשים

שקל כסף בשקל הקדש

[27:4]

ואם נקבה הוא והיה ערכך שלשים שקל

[27:5]

ואם מבין זמש שנים ועד בין עשרים שנה והיה ערכך הזכר עשרים שקלים

ולנקבה עשרת שקלים

[27:6]

ואם מבין זדש ועד בין זמש שנים והיה ערכך הזכר זמש שקלים כסף

ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף

[27:7]

ואם מבין ששים שנה ומעלה אם זכר והיה ערכך זמש עשר שקל ולנקבה

עשרה שקלים

[27:8]

ואם מן הוא מערכך והעמידו לפני הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר

תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן

[27:9]

וּאִם בַּהֲמָה אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ מִמִּזְבֵּחַ קִרְבָּן לִיהוָה כֹּל אֲשֶׁר יִתֵּן מִמִּנּוֹ לִיהוָה יִהְיֶה

קֹדֶשׁ

[27:10]

לֹא יִזְלִיפוּ וְלֹא יִמִּיר אֹתוֹ טוֹב בְּרַעַ אוֹ רַעַ בְּטוֹב וְאִם הִמִּיר יִמִּיר בַּהֲמָה

בַּבְּהֵמָה וְהִיא הִוא וְתַמּוּרְתוֹ יִהְיֶה קֹדֶשׁ

[27:11]

וְאִם כֹּל בַּהֲמָה טָמְאָה אֲשֶׁר לֹא יִקְרִיבוּ מִמִּזְבֵּחַ קִרְבָּן לִיהוָה וְהִעֲמִיד אֶת

הַבְּהֵמָה לִפְנֵי הַכֹּהֵן

[27:12]

וְהִעֲרִיךְ הַכֹּהֵן אֹתָהּ בֵּין טוֹב וּבֵין רַעַ כְּעֶרְכָּךְ הַכֹּהֵן כֵּן יִהְיֶה

[27:13]

וְאִם גֵּאֵל יִגְאֹלְנָהּ וַיִּסַּף זִמְיִשְׁתּוֹ עַל עֶרְכָּךְ

[27:14]

וְאִישׁ כִּי יִקְדֹשׁ אֶת בֵּיתוֹ קֹדֶשׁ לִיהוָה וְהִעֲרִיכוּ הַכֹּהֵן בֵּין טוֹב וּבֵין רַעַ כְּאֲשֶׁר

יִעֲרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן כֵּן יִקּוּם

[27:15]

וְאִם הַמִּקְדֵּשׁ יִגְאֹל אֶת בֵּיתוֹ וַיִּסַּף זִמְיִשְׁתּוֹ כֶּסֶף עֶרְכָּךְ עָלָיו וְהִיא לוֹ

[27:16]

וְאִם מִשְׁדֵּה אוֹזוֹתָיו יִקְדֵּשׁ אִישׁ לִיהוָה וְהִיא עֶרְכָּךְ לִפְנֵי זָרְעוֹ זָרַע זִמְרָה שְׁעָרִים

בּוֹזְמִשִּׁים שְׁקָל כֶּסֶף

[27:17]

אם משנת היבל יקדיש שדהו כערכך יקום

[27:18]

ואם אזור היבל יקדיש שדהו וזשב לו הכהן את הכסף על פי השנים
הזותרת עד שנת היבל ונגרע מערכך

[27:19]

ואם גאל יגאל את השדה המקדיש אתו ויסף זמשיית כסף ערכך עליו וקם
לו

[27:20]

ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה לאיש אזור לא יגאל עוד

[27:21]

והיה השדה בזאתו ביבל קדש ליהוה כשדה הזרם לכהן תהיה אזוזתו

[27:22]

ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אזוזתו יקדיש ליהוה

[27:23]

וזשב לו הכהן את מכסת הערכך עד שנת היבל ונתן את הערכך ביום
ההוא קדש ליהוה

[27:24]

בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנתו מאתו לאשר לו אזוזת הארץ

[27:25]

וכל ערכך יהיה בשקל הקדש עשרים גרה יהיה השקל

[27:26]

אך בכור אשר יבכר ליהוה בבהמה לא יקדיש איש אתו אם שור אם שיה
ליהוה הוא

[27:27]

ואם בבהמה הטמאה ופדה בערכך ויסף זמשתו עליו ואם לא יגאל וזמכר
בערכך